

رەنگدانەوێ دەهەندی ئاینی و کۆمەڵایەتی لە بەیتی فۆلکلۆری (شیخ فەرخ و خاتون ئەستی)دا

م. ی. رێناز محمد امین

کۆلیژی پەرەمەدی قەڵادزێ- زانکۆی راپەرێ- هەرێمی کوردستان/ عێراق

پوختە:

ئەو توێژینەومێ دەچیتە خانەیی لێکۆڵینەوێ ئەدەبی فۆلکلۆری کوردی، ئەدەبی فۆلکلۆر بەو بەشەیی ئەدەب دەگوترێت کە دەمادەم و پشتاوێشت، نەو لەدوای نەو گێڕدراوەتەو و پارێزراوە تا بە ئێمە گەشتوو. دیارە کوردیش وەک هەموو میلەتیکی زیندوو، خاوەنی سامانیکی فۆلکلۆری یەكجار دەوڵەتمەندە، کە لە فۆرمی ژانری جیاچایدا خراوەتەرۆو. بەیت، بەشیکی گەرنگ لە ئەدەبی فۆلکلۆری کوردی پێکدەهێنێت. بەکێک لە تاییبەتەندییەکانی ئەدەبی فۆلکلۆر لەروێ ناوێرێکەو، رەنگدانەوێ داب و نەری و بیروباوەری ئاینییە، هەر ناوچە و دەقەرێک خاوەنی خەرماتیکی لە بەرهەمی ئەدەبیە، کە لەزۆر رۆمۆ مۆرکی ناوچەییان پێدەیارە، ئەو توێژینەومێ تاییبەتە بە خوێندنەوێ بەیتی (شیخ فەرخ و خاتون ئەستی)، کە رۆداویکی راستەقینەیی ئەقینییە، خەیاڵ پۆلی گەورەیی تێدا دەبینێت، لە قالبی بەیتدا گێردراوەتەو، بەپێی گێڕانەوێکان و ناوێرێکی داستانە، شوێنی رۆداوەکە دەکەوێتە گوندی (داویدیە) ناوچەیی پشدر. لەدوو ئاستدا دەیکەینە ژێر تیشکی توێژینەو، لەلایەکەو بە سەرنجدان لە ناوی کەسایەتیەکان و بزوتنەوێیان و بەروپێشچوونی رۆداوەکاندا، بۆمان دەرەدەکەوێت کە نەری و بیروباوەری کۆمەڵایەتی دەقەری پشدر تێیدا رەنگیداوەتەو، لەلایەکی دیکەو بەپشتبەستن بە دەقی گێڕانەوێ بەیتە، لەزۆر شوێندا هەست بە جیلۆی بیروباوەری ئاینی و چیرۆکە قوڕئانیەکان دەکریت، کە ئەوێ سەرداویکی گەرنگە لە دیاریکردنی میژووی رۆداوەکە، کە دەگەرێتەو بۆ قوونای دواي بڵاوبوونەوێ ئاینی ئیسلام لەو ناوچەیدا. گەرنگی ئەو توێژینەومێ لەویدا کە هەوێکە بۆ زیندوکردنەو و بەرز ڤاگرتنی ژانریکی گەرنگی سامانی ئەتەویمیمان کە بەیتی فۆلکلۆرییە، هەرەها نزیککردنەوێ ئاشناکردنی بەرهەمی فۆلکلۆری ناوچە و دەقەرە جیاچاکی کوردستانە لە کۆبوونەوێ کۆنفرانسه ئێدەوێتە و ناوێدە ئەکادیمیەکاندا.

پەڕێن سەرەکی: ئەدەبی فۆلکلۆر، بەیت، ئاین، بیروباوەری کۆمەڵایەتی، شیخ فەرخ و

خاتون ئەستی

پیشه‌کی:

له‌ناو به‌شه‌کانی ئەدەبی فۆلکلۆری کوردیدا بەیت جیگەو پیگەیه‌کی تایبەت و گەرنگی هەیە، کە هەر لە زومەو سەرنجی پۆژەه‌لاتناسانی راکیشاوێو بە بایەخەووە لێیان روانیو، چونکە ئەوان بەدوای ناسینی تاکێ کوردەو بوون، ئەو مەبەستەشیان لەپێی ناسینی بەیتەکانەو بۆ مەیسەر بوو، چونکە لە بەیتدا وێنەیه‌کی راستەقینە‌ی کلتور نەریت و بیروباوەری کۆمەڵگە‌ی کوردی نیشان دەدریت. هەر گۆشەیه‌ک لە بەیتی کوردی، ریشه‌ی لە دڵ و دەرۆون و ناخی ئەو میلله‌ته‌دا. بۆیه‌ یه‌کیک لەپێگاکانی خۆیندەوێ میژووی هەر نەتەوێه‌ک، گەڕانەوێه‌ بۆ ئەدەبی فۆلکلۆر و لەناویشیدا بەیتی فۆلکلۆری. دیارە بەیتی کوردی لەپرووی ناوێرکەو بۆ دوو بەشی (ئەقینی و قارەمانیەتی) دا بەشەبەیت. ئەو توێژینه‌وێه‌دا باس لە یه‌کیک لە شاکارەکانی بەیتی کوردی دەکەین، ئەویش چیرۆکی ئەقینداری نیوان دوو ئەوینداری پشدرییه‌ کە (شیخ فەرخ و خاتوو ئەستی)ن، کە تا ئەمڕۆش بۆتە وێردی سەر زمانی ئەوینداران. بەیتەکە، سەرپرای ئەوێ کە باسکردنە لە خۆشەوێستییه‌کی ناکامی نیوان کور و کچی، لە پالیدا دەتوانین وەک تۆمارێک سەیری بکەین، بۆ لێکۆڵینه‌وێه‌ بەدواداچوونی زۆر پەهەند و لایەنی دیکە. ئەو روانگەیه‌و ئەمانجمانە بە پشتبەستن بە تیکستی بەیتەکە، خۆیندەوێ بۆ دوو پەهەندی کۆمە‌لایەتی و ئاینی کۆمە‌ڵگای کوردی بکەین لە سەردەمی رۆودانی چیرۆکی بەیتەکەدا. ئەو رێگەیه‌و جەندين سەردەوای گەرنگمان دینه‌دەست سەبارەت بە بەهاو و داب و نەریت و کلتوری کوردی و بیروباوەری ئاینی لە کوردستاندا.

بەشی یه‌کەم: پێکهاته‌ی هونەری بەیت

تەمەری یه‌کەم: پێناسەو چیه‌تی بەیت

بەر ئەوێ بچینه‌ سەر چیه‌تی و پێناسە‌ی بەیت وەک فۆرمێکی ئەدەبی فۆلکلۆری کوردی، لەسەرەتاو بەپێویستی دەرمانین کەوا باس لەو گەرفته‌ بکەین کە بەشیێک لە توێژمەنی کورد لەکاتی لێکۆڵینه‌وێه‌ لە بەیتدا رۆبەرپۆی دەبنەو، ئەویش تیکە‌لی و جیا‌نەکردنەوێ سنووری نیوان بەشه‌کانی ئەدەبی فۆلکلۆر، بەتایبەتی جەمگە‌لی وەک (بەیت و داستان و حیکایەت). سەرپرای جیاوازییان، زۆرجار لێکۆڵەرانی لەدیاریکردنی سنووری نیوان ئەو فۆرمە توشی تیکە‌لی بوون، یان لەبری یه‌ک بەکارهێندەران و بەیه‌ک شت زاندران و جیا‌نەکرانەو. بۆنموونە عیزەدین مستەفا رسول لەژێر ناوینشان (داستانی دنداریی خۆمائی و هاوێش و بێگانه‌)دا جیاوازی ناکات لەنیوان هەردوو جەمکی بەیت و داستاندا وەک یه‌ک بەکاریان دەهێنیت (... جاروبار ئەم جۆرە ناوانە دەکرین بە دانەری بەیتی کوردی و و فارسی بەناوێنگ، بەلام پاش وردبوونەو دەرمانین بڵێین ئەم جۆرە داستانانە ئەوانەبن کە دەدرینه‌ پال عەلی بەردەشانی) (رسول، ۲۰۱۰، ۵۵). هەروەها کامەرانی موکری لە

باسی داستانی قاره‌مانیه‌تیدا نموونه به بهیت دینیتیه‌وهو دهنوسن (له‌م چه‌شنه داستانه له کوردیا زۆرن وه‌کو بهیتی (سوارۆی شه‌ریف هه‌مه‌وه‌ند) (موکری، ۱۹۸۴، ۶۵). نوسه‌ریکی دیکه له‌پرووی فۆرمی ئه‌ده‌بیه‌وه بهیت و په‌خشانه شیع‌ر به یه‌ک شت دمزانن (ئه‌مین، ۲۰۰۸: ۵). یاخود زۆرجار له‌ناوناندا ئه‌و کیشه‌یه دروستده‌ییت، که هه‌ندیجار ناوی داستان و هه‌ندی جاری دی ناوی وه‌ک حیکایه‌ت خراوته سهر بهیت، بۆنموونه بهیتی (چل توتی) ناوئراوه (حیکایه‌تی چل توتی)، بهیتی (خه‌ج و سیامه‌ند) یش ناوندراوه (داستانی خه‌ج و سیامه‌ند) (عبدالله، ۲۰۱۴، ۱۹۲). وه‌هه‌روه‌ها هه‌ندیجار به‌په‌چه‌وه‌انه‌وه حیکایه‌ت هه‌یه به بهیت ناوئراوه، بۆنموونه بهیتی (نایشه‌گوڵ) و بهیتی (له‌شکری)، که له‌به‌په‌تدا حیکایه‌تن که‌چی به بهیت ناودێر کراون. (عه‌دۆ، ۱۹۸۳، ۱۱). به‌پێ جارا، له‌ژێر ناوئیشانی بهیتدا باس له‌لاوک و هه‌یران کراوه و جیاوازی له‌نیوانیاندا نه‌کراوه (جه‌لالی، ۲۰۱۷، ۱۳۰)، له‌لایه‌کی دیکه‌وه دوو لی‌کۆله‌ری کوردی پۆژه‌لات، به‌زمانی فارسی، لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کیان له‌ژێر ناوئیشانی (لی‌کۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی فۆلکلۆری کوردی) ئاماده‌کردوه، تییدا له‌ژێر ناوئیشانی چیرۆک دا باسیان له‌ بهیت کردوه (احمدی و برومند، ۲۰۲۰، ۹). دیاره ئه‌و گيرو گرفت و تیکه‌لیشه‌ زیاتر ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ نه‌بوونی لی‌کۆلینه‌وه‌ی سه‌ره‌به‌خۆ سه‌بارته به‌هه‌ریه‌ک له‌و بوارانه‌ی ئه‌ده‌بی فۆلکلۆره‌وه، له‌لایه‌کی دیکه‌وه هه‌روه‌ک ئیدریس عبدالله باسیده‌کات به‌هۆی زۆری نوسینی کورته‌وتار و بابته‌تی بچوکی دوور له‌به‌های زانستی، که خاوه‌نه‌که‌ی به‌میزاج و که‌محالیه‌بوونی خۆی بابته‌ته‌کان تیکه‌لده‌کات. بۆ ئه‌وه‌ش چاره‌سه‌ر ئه‌وه‌یه هه‌ریه‌ک له‌و بوارانه‌ به‌ریه‌نه‌ به‌ر تیشکی لی‌کۆلینه‌وه‌ی زانستی وردوه‌و تاکو سنورو بوا‌ری هه‌ریه‌ک له‌و فۆمانه‌ به‌دروستی دیاریبکری‌ت.

سه‌بارته به‌زاراوه‌ی به‌یت له‌فه‌ره‌هه‌نگه‌ کوردیه‌که‌کاندا، له‌فه‌ره‌هه‌نگی هه‌مبانه‌بۆرینه‌دا به‌مجۆره‌ هاتوه‌وه (به‌یت، چیرۆکی به‌شیعر، هه‌وای گۆرانی) به‌یت و بالۆره به‌یه‌کتریان هه‌لده‌گوت. (هه‌زار، ۱۹۹۰، ۸۷). هه‌روه‌ها له‌فه‌ره‌هه‌نگی (په‌شه‌ی وشه‌ی کوردی) دا ده‌ریاره‌ی وشه‌ی به‌یت هاتوه‌وه: (چیرۆکه‌شیع‌ری فۆلکلۆری) (ئاینی، دلداری، میژویی و ...) له‌سه‌ر هه‌وای تایبه‌تی خۆیان که‌ دانهر و ئاهه‌نگسه‌ره‌که‌یان دیارنیه‌ و په‌شتاوپه‌شت گه‌یشته‌ته ده‌ستی ئی‌مه‌) (ناناوازه‌، ۲۰۱۷، ۶۲۷). (چیرۆکی به‌شیعر، به‌یتی خه‌ج و سیامه‌ند) (پوهانی، ۲۰۱۷، ۳۴۹). وه‌ له‌هه‌ندی سه‌ره‌چاوه‌ی دیکه‌دا، له‌پاڵ وشه‌ی به‌یت، وشه‌ی چریکه‌ به‌کارده‌ین و به‌هاوواتای دمزانن (شاروخ، ۲۰۰۲، ۴). که‌هاته‌ به‌یت له‌واتای فه‌ره‌هه‌نگیدا بریتییه له‌و به‌یت و باوه‌ی له‌سه‌ر زار و زمانی پێشینیان بووه و له‌وانه‌ زار به‌زار هاتوه‌وه و به‌ئیه‌ گه‌یشته‌وه. هه‌ر سه‌بارته به‌ وشه‌ی به‌یت له‌ زمانی کوردیدا (په‌هه‌به‌ر مه‌حموود زاده) له‌کتیبه‌ی پیکه‌اته‌ی به‌یتی کوردیدا، پێیوايه (وشه‌ی به‌یت له‌نوسه‌راوه‌کان و له‌ئاخوتنی خه‌لکی ئاساییدا به‌سێ مانای جیاواز ده‌کار کراوه.

- ١- به مانای ههره گشتی: واته ئەم بەشە لە فۆلکلۆری کوردی کە تێکرای (ئەدەبی داستانی زارەکی) دەگرێتەوە دیارە ئەم بەکارهێنانەدا وشە بەیت جگە لە لاوک و حەیران و بەندە کە بەشێک لە گۆرانی و چیرۆکی فۆلکلۆری گرتۆتەو.
- ٢- به مانای تایبەتی: واتە بەشێک لە ئەدەبی زارەکی کوردی کە گەرچی خزمایەتی ئەگەڵ لاوک و حەیراندا هەیە، بەلام نە لاوک و نە حەیرانە.
- ٣- به مانای گشتی: واتە چەشنە بەکارهێنانێک لە نیوان مانای ههره گشتی و مانای تایبەتیدا جێگیر دەبێ. ئەم چەشنە لێکدانەووەیدا بەیت به مانای تایبەتی و هەرموها لاوک و حەیران تێکرا ناوی بەیت یان جاری وایە لە بەکارهێنانی بەرفراوانتردا ناوی "بەیت و باو" یان لەسەردا دەنرێ. (مەحمودزادە، ٢٠٠٣: ٤)

بەپێی ئەو پۆل و پێگەیە کە بەیت لە فۆلکلۆری کوردیدا هەبێتی، هەر لە زومە، ج لەلایەن پۆژەلاتناسان و گەرپیدە بیانیەکانەو، ج لەناوخۆدا لەلایەن لێکۆڵەرانی ئەدەبی فۆلکلۆردا، گرنگی و بایەخی زۆری پێدراووە ئە سۆنگە جیاواوە لێدواو و بەشێک لەو بەیتانەی کەبەسەر زاری گێڕمەوانی گەلەو بوون تۆمار کران و تیشکی توێژینەویمان گەشتۆت. هەربۆیە لەبارەی پێناسە و جێبەجێی بەیتەو بۆچوونەکان فرەن، هەریەکەیان گۆشەبەشی ئەو سەرماوە گرنگە ئەدەبی فۆلکلۆری کوردییان بەسەرکردۆتەو. دیارە هەموو ئەو پێناسەو بەسەر کردنەوانەش بێ کەم و کورتی نین و ناسنامە تەواوی بەیتمان پێشان نادن، بەلکو بەشێکیان ناسنامە بەیت تەنها دێستەو بە بابەتی ئەقین و خۆشەویستی بایەخ بە لایەنەکانی دیکە (قارەمانی، میژویی، سروشت، ئاینی...) نادن، ئەوەتا نوسەرێک لەپێناسەی بەیتدا پێیوایە کە (بەیت دەربیری هەستیکی خۆشەویستی، کە چۆن کۆرە لەبەر خاتری کچە ئامادەییە خۆ فیدا بکات) (پەحمانی، ٢٠٠٠، ٧٣). لەپراستیدا پێناسەبەشی کەرچوکاڵەو هەموو لایەنەکانی پێکەتە بەیتی پۆن نەکردۆتەو. سوارە ئیلخانیزادە بەیت بە (شێری و تار) ناو دەبات و ئاوا پێناسەی دەکات: (شێری و تار، یان بەیت، بەلای مەنەو گەنجیکی هێژا و سامانیکی گەورە زەق و چێشکە هۆزەکەمانە. (ئیلخانیزادە، ٢٠٠٧، ١٥٧). وەک دیارە ئەو پێناسەبەش تەنها جەختی لەسەر ناوان کردۆتەو بەسەر لایەنەکانی پێکەتە هونەری بەیت ناکات. مەرف خەزەندار لە پێناسەبەشی تێر و تەسەلدا، جێبەجێ و پێکەتە هونەری بەیتمان پێدەناسین: (بەیت، ئەو جۆرە بەرەمەبەشی گێانی چیرۆکی تێدا، لەجێ و قارەمان و سەردەم و جۆلانەو، بە قەوارە درێژ نێ، زمانی میلیییەو پستەو ساکارە، زۆربەیی خەلک تێدەگا، کێشی خۆمائیەو قافیە پەنگاوەنگە) (خەزەندار، ب:یەکەم، ٢٠١٠: ١٦٩). هەروەها لەپۆی مەبەست و ناوەڕۆکەو بەسەر چەند جۆریکدا داوەشی دەکات (بەیت وەکو بابەتیکی چیرۆکی

شيعری زياتر بۆ مەبەستى گۆرانى چىرىن دادەندىرى و خەرىكى دۆندارى و خۆشەويستى و سروشته، هەروەها ڕووداوى مێژووى و قارەمانىيەتى و پالەوانى نەتەوە لە شۆرەش و جەنگ و بەرگرى لە نىشتيمان دەگرێتەو (هەمان سەرچاوە: ١٧٧). هەروەها ئىدىرىس عبداللە، لە بۆچونىكى نزيك لە هى مەرف خەزەندەداردا، دەربارى پيڤكەتەي هونەرى بەيت، بەوجۆرە قۆرمى بەيت پيئاسە دەكات (هونەرىكى شيعرى خۆمالييه، بەكىشى پەنجە دەنوسرێتەو، زمانى دەربىنى ساكارمە نزيكە لە تىگەيشتنى زۆرىنە، لەداستان نزيكە بەلام لىشى جياوازە... هى سەردەمى بەر لە سەرەلەدانى ئەدەبىياتى هونەرى بەرزە، زياتر لە جۆرىكى هەيە، وەكو كۆمەلەيەتى و ئەقىنى و قارەمانى) (عبداللە، ٢٠١٤، ١٩١).

تەوهرەى دووهم: تايبەتمەنديەكانى بەيت

بەيت برىتييه لە هۆنراوى قۆلكلۆرى بە ناوهرۆكى ئەفسانەيى، حەماسى، دۆندارى، مێژووى، كۆمەلەيەتى، ئەخلاقى عىرقانى، يا تىكەتەيەكە لە دووان، يان چەند بابەتێك لەوانە، كە بەشێوى شيعر، يان ئاوتزەيەك لە شيعر و پەخشان پيڤكەيت. لەرووى كيشەو، هەندى بەيت لەسەر كيشى پەنجەيى هۆندراونەتەو، هەندىكى دىكەيان كيشىكى ديارىكراويان نيە، بەلام جۆرىك لە سەجە و ئيقاعى ناوەكيان هەيە. لە بەيت دا سەروا گرنگى بايەخى زۆرى هەيە. (مىكائىلى، ٢٠١٦، ٥٥). وە گىرپانەو پۆلى گرنگ و بەرچاوى هەيە و يەكێكە لە تايبەتمەنديە هەرە ديارەكانى بەيت. گىرپەو بەيت، گىرپەروەى هەمووشزانە، بەزۆرى يەك ڕووداوە، كە بەشەكانى ئەو ڕووداوە بەشێوى زنجيرەى يەك لەدواى يەكەو دەين تا دەگاتە ئەنجام. بەشێوێكە گشتى هەر بەيتێك بەپيى بارودۆخ و شوين و كات و جۆرى زارواوى ناوچە جياجياكان، بەشێوى جياجيا گىرپەروەتەو، راستە كە زۆرى گىرپانەوكان لەرووى ناوهرۆكەو وەك يەكن، بەلام كاتێك دەماو دەم گوازاونەتەو شىواى جياوازيان وەرگرتووە، لەرووى وشەو دەربىنەو، بەگويرەى شىوهمزارى ئەو ناوچەيەى كە بەيتەكەى پي گىرپەروەتەو دەگۆرپن، واتا (بەو شىوێكە نەبوو كە بەيتيێز هەر بەو جۆرى كە بىستويەتى وەك خۆى و بەبى كەم و زياد ئەزبەرى بكات و بگىرپێتەو، بەلكو بەزۆرى وابوو كە ناوهرۆكەكەى ئەزبەر كردووە، خو ئەگەر بەهەريەكى شيعرى هەبوو، ئەوا دەستكارى سەرواكانيشى كردووە، وە هەندىجار تىروانىن و دەربىنى خۆى خستۆتە سەر بەيتەكە، يان بەپيى سەليقەى خۆى هەندىكى لە بەيتەكە لابردووە، هەندىكى بە شيعر و هەندىكىشى بە پەخشان ئەدا كردووە) (هەمان سەرچاوە، ٦٠). لەلەيهى دىكەو هەر بەيتێك ئاواز و هەواى تايبەتى خۆى هەيە، ئەلەيەن بەيتيێز، يان خۆشخوانەو بەشێوى گۆرانى، لەديوەخان و شوينى گشتيدا دەگىرپەروەتەو. بەيتيێز، يان خۆشخوان. هيمنى شاعير لە بارەى پيگەى خۆشخواندا دەلێ: (ديارە كە وەك هونەرمەند چاوى لێنەدەكرا، بەلام لە كوێخا و گزير و سەركار و پاكار و باب نۆكەر غولام و چايەپەز

و بەردەست ماقوڵتر بوو) واتا بەو کەسە دەگوترا، کە لە گوند ئە دیووخانی ئاغادا بەیتی دەگێراییهوه، یان ئە شارەکاندا شەوانە خەڵک ئە قاووخانەکاندا کۆدەبوونەوهو تا شەو درەنگ دەبوو، بەیتبێژ و حیکایەتخوان دەیخافلاندن(ئۆسکارمان، ۲۰۰۶، ۱۴).

بەیتە کوردیەکان سەرمايەییەکی نەتەوویی گرنن، چونکە چاودێر و زیندوو کەرەمووی دابوونەری، بېروابووی کۆمەڵگەی کوردین، وەرەوهە نیشانەری میژوو و دۆخی کۆمەڵایەتی و سیاسی و فیکری و ڕۆشنبیری پێشینانمان. هەربۆیە ئە بەیتدا بەروونی هەست بە کاریگەری بنەما و بېروابووی ئاینە جیا جیاکان دەکرێت کە ئە کوردستاندا پەیرموی کرۆی، لەوانە: (ئاینی ئیسلام، مەسیحی، یەهودی...). ئەو ڕۆمۆیە کە دەگوتی بەیتی کوردی ئاوینە بالانمای ژيانی کۆمەڵایەتی کوردین، بەو پێیە کە ئەو بەیتانە لیۆرێژن ئە ئەزموونی ڕابردووی پڕ ئە هەوراز و نشیوی خەڵکی کوردستان (میکائیلی، ۲۰۱۶، ۵۵). یەکیکی دیکە ئە تایبەتمەندییەکانی بەیت ئەوێە کە (مۆرکی نەتەوویی پێو دیارە، قارەمانەکانی دیار و ناسراون، ئەو زەمینە دەناسرێتەوه کە ڕووداوێەکانی بەیتەکە تییدا ڕووداوه، داب و نەری و سلوکیاتی قارەمان و کەسەکانی دیکە دەوربەری هەمووی دەناسرێتەوه دیارن هێ چ نەتەووییەکن، بۆیە بە ئاسانی دەزانن کامە بەیتە هێ کامە نەتەووییە. هەروەها سەرچاوی بەیتەکان ڕووداوه واقعیەکان، ئەمانە بە خەیاڵ و سۆزێکی جوانەوه تێکەڵکێشکران و بەسەرچاوهکانی دیکە وەکو ئاین و میژوو و سروشت و دابو نەری و...، ئەبەر ئەوەشە ڕووداویک کە بە گەورەیی ڕویداوه ئە ناوچەکاندا بلأوبۆتەوهو ئە هەر ناوچەیهک شایەریکی باشی لێ بوویت، بە سەلیقەو وەستایەتی خۆی ڕووداوهکە ئە قالبی بەیتێکدا بەرجەستە کردووه، هەربۆیەش دەقی بەیتێک بە پێی ناوچە جیاوازهکان، بە شیۆدی جیاواز گێردراوتەوه. (عبدالله، ۲۰۰۷، ۱۹۳).

لەرۆی ڕوخسارەوه، بەیت تێکەڵیەکە ئە هۆنراوهو پەخشان، کە سەرمتاکە ئە بە پەخشان دەستپێدەکات، کە تایبەتە بە ناساندنی کەسەکان و پێگەیان ئە ڕوداوی بەیتەکەدا، هەندێجار بەیتبێژ کاتی بە هۆنراوه ڕووداو دەگێرێتەوه، ئەناکاو ریتەکە دەگۆڕێ و دیکاتەوه بە پەخشان. گێرپەرۆه هەمووشترانە، ئە پێگە کەسی سیەمەوه، ڕووداوهکان دەگێرێتەوه، بەیتبێژ بە جۆریک ئاویزانی کەسایەتیەکان دەبێ، لەرپێگە هونەری دەنگەوه هێندە بە حەماسەوه خۆی دەخاتە شوێنی کارمەتەرەکان و پێیان کاریگەر دەبێ، کە زۆرجار دەخالەت و حوکمدانی ناوبراو بە ئاشکرا بە سیمای بەیتەکەوه دیارە (رحیمیان، ۲۰۱۴، ۹۲). سەبارت بە بابەت و ناوەرۆکی بەیتی کوردی، تەنها خۆشەویستی و قارەمانیەتی نین، وەک هەندێ لیکۆلەر باسیدەکن. بەلکو دەتوانن بڵێن کە (سەرچاوهکانی بەیتی کوردی فرەو جۆراوجۆرن، لەوانە ئەفسانەیهک، ڕووداویکی

میژویی، پروداویکی ناوچهیی، وه شکست، یان سهرکهوتنیکی، یاو خود بیروباوهرپکی ئاینی و کۆمه لایه تی سهرچاوهی دروستبوونی بهیتیکی بیت) (سه لیمی، ۲۰۱۲، ۳۳)

تهرمه ی سییم: رهنگدانهره ی رههندی ئاینی و کۆمه لایه تی له بهیتی کوردی دا

بهیت به شیکی گرنگ له ئه ده بی فۆلکلۆری کوردی پیکده یئنی، وه فۆلکلۆری کوردی ئاوینه یه کی گهش و بالانومایه، که وینه یه کی رهسهن و پاسته قینه ی، شیوازی ژیا نی هه مه لایه نه ی کۆمه لگه ی کوردی تیدا رهنگده داته وه، ههر لهو سۆنگه یه وه گوترا وه، ئه ده ب سیبه ری کۆمه لگایه، ههر بۆیه، بۆ لیکۆئینه وه به دوا داچوونی زۆر بو ار و لایه نی نادیا ری میژووی، ئابوری، کۆمه لایه تی، سیاسی و بیروباوهری ئاینی میلیه تی کورد، باشت رین پیکه، گه پانه وه یه بۆ تیکسته ئه ده بییه کان. به له بهرچا وگرتنی ئه و پاسته ی سه ره وه، له و لیکۆئینه وه یه دا، که تایبه ته به رههندی ئاینی و کۆمه لایه تی له بهیتی کور دیدا، ئه گه ره سه رنجی ناوهرپۆکی ئه و بهیته کور دیا نه به دین که له سه ره زاری بهیته یزان ی ناوچه جیا جیاکانی کور دستانه وه گهرپه درا و نه ته وه تو مار کرا ون، سیما ی ئه و دوو رهه نه ده ی سه ره مه یان به زهقی پتوه دیا ره. ئه گه ره سه ره تا له ناوهرپۆکی ئاینییه وه ده ست پیکه ی، به و پیه ی که میژوی سه ره ه لدان ی بهیته ده گه رپته وه بۆ قۆناغی دوا ی بلبو و نه وه ی ئاینی ئیسلام له و ناوچه یه دا، بۆیه که م بهیته کور دیمان هیه، که به جۆریک له جۆره کان سیبه ری ئاینی به سه ره وه نه بی، ته نا نه ت ئه و بهیته نه ی که ناوهرپۆکه کیان قاره مانیه تی، یان ئه قیندا رییه. جا چ به شیوه ی سو د و مرگرتن له دهقی ئاینی و هیئانی ناوی خوا و پیغه مبه ره و که سایه تی ئاینی، مزگه وت، قورئان، پيشناوی دینی، وه کو حاجی، شیخ، سهید و مه لا و...، پهیره مویکردن له ئه حکام و ئه خلاقیا تی ئاینی. ته نا نه ت یه کیک له تایبه ته مندییه دیا رهکانی به شیکی زۆری بهیته کور دی ئه وه ی، که به ناوی خوا و پیغه مبه ره و مه ده د و هانا بردن بۆ سیفا ته بالاکانی خالق ده ست پیکه کات، بۆنمو و نه له بهیته (شیخی سه نه اندا) که ناوهرپۆکه کی بابته ی دلداری ئاینییه، به و جۆره ده ست پیکه کات:

بیس میللا هی ز رهمانی

به هی دایه تی سو بحانی

هی مه ته ی غه وس ی گه یلانی

چی کرد له شیخه که ی سه نه انی (قازی، ۲۰۰۷، ۸).

یان له بهیتی (شیرین و فره اد) دا ها تو وه: (به ناوی خودای بی شه ریک و تا ک، سانه ی خه لقی و زه مین و ئه فلا ک، بیکه س، بی شه ریک، بی جیکه و مه کان، پارزی مو تله ق، ره حه ت فرا وان).

له لایه کی دیکهوه، بهو پێیهی که رووداوی بهیت، هه له ئینجراوی ژیا نی کۆمه لایه تی کۆمه لگهی سه ره تایی و ده ره به گی کور دییه، بۆیه بهی تی کوردی کی لگه یه کی بهی تی په نگ ده وهی لایه نه کۆمه لایه تی هه کانی وه کو: داب و نه ری تی ناوچه یی، هه ژاری، به زۆر به شو دانی کچ، فره یل، سه تم و زۆر داری و جیا وازی چینه یه تی ... هتد. بۆنموونه هه وه که له بهی ته کانی (زه مبه یل فره یل، ناسر و ماله ماله، خه ج و سیامه ند، شیخ فره یل و خاتوون نه سی...) دا به رجه سه ته ده یی.

به شی دووم: په نگ ده وهی په مه ندی ئاینی و کۆمه لایه تی له بهی تی (شیخ فره یل و خاتوون نه سی) دا

ته وه ره ی یه که م: چه ند سه ر نه جیک ده ریاره ی بهی ته که

۱-۲-۱ شوینی جوگرافی و روخساری بهی ته که

رووداوی خۆشه و یستی شیخ فره یل و خاتوون نه سی، رووداوی کی راسته قینه یه له بهر گی ده قی کی نه ده بی فۆلکلۆری دا، که هه ره له کۆنه وه له سه ره زاری خه لکی پشه ره به تاییه تی، وه ناوچه جیا جیا کانی کور ده وهاریه، له کۆر و مه جلیسان دا ده گیر دێ ته وه و (شیخ فره یل و خاتوون نه سی) وه کو دوو په مزی نه قینی به ناو بانگن. رووداوی بهی ته که له ئاوی (داو دییه) ناوچه ی پشه ره رویدا وه. نه وهش به یی ئه وه زارا وه یه که پێی گیر دێ را وه ته وه، وه ناوی ئه وه شوین و که سایه تیانه ی که له ده قه که دا هاتوون له وانه (شه تی مرادان، شه تی داو دییه، ئاوه دانی داو دییه)، وه وه ره وه ناوی چه ندین که سایه تی سه ره کی و لا وه کی، وه که شیخ فره یل و خاتوون نه سی، که که سایه تی سه ره کین، وه ناوه کانی: (نازی، نازار، مامادی، مام غه لیفه، وسو ناغا...) که هه موو ئه وه ناوانه تا ئی ستاش له ناوچه ی پشه ره دا به کاره ی تانی به ری لاویان هه یه. جگه له وه، بوونی مه زارگه یه کی به ناو بانگ به ناوی (مه زاری شیخ فره یل) و بوونی کانی به ناوی (کانی نه سی) له گوندی داو دییه ی رۆژه لاتی شاری قه لادزی، که هه ره له کۆنه وه نه قین داران بۆ راز و نیاز دێ داری سه ره دانی ده که ن. رووداوی بهی ته که به جو ریک له خه یال و بیرو با وه ی خه لکی ناوچه که دا چه سپا وه که زیاده وه ی زۆری تیدا ده کری، وه که نه وهی که ده ئین (ئه وه دوعایانه ی که شیخ فره یل کردوونی تا ئی ستاش کاریان ما وه، یان نه وهی که شیخ فره یل وه لییه کی خودایه وه که راهه تداره... هتد). به گشتی ناوهرۆکی بهی ته که بری تییه له چیرۆکی خۆشه و یستی له نیوان هه ردوو کاره کته ری سه ره کی (شیخ فره یل و خاتوون نه سی)، که به شیوه یه کی تراژیدی کۆتایی دی. چیرۆکه که ئاوی زانه به چه ندین رووداوی سه یرو سه مه ره، که خه یالی بهی تی تر دروستی کردوون. له وانه: شیخ فره یل هه ره له کاتی له دا ی کبونی وه که شف و که رامات و مو عجیزه ی پێغه مبه رانه ی نواندو وه وه عیسا قسه ده کات، هه ره که سی که به به ری سه ت بزانی له به رده م گه یشتن به خۆشه و یسته که ی (نه سی)

Zakho Centre
for Kurdish Studies
سهنتهری زاخو بۆ شه‌كۆلێنێن كوردی

راسته مۆتیفی سهرهکی بهیتهکه، بابتهی خوشهویستی نیوان کچ و کورپکه، که به تراژیدیا کۆتایی دیت، بهلام له سهرهتاوه تا کۆتایی، داینه مۆی چهرخاندن و ههئسورانی رووداوهکان، له ئاینهوه سهرچاومدهگرن، واته هیچ بهشیکی ئهو بهیته نییه که نه توانی بییهستیوه به چیرۆکی ژبانی پیغه مبه ریکهوه، هه ریۆیه ئیستاش له دیدی بهشیکی له خه لکی ناوچهی پشدمردا (شیخ فهرخ وه لیه کی عاشقه، کهرامه تداره، ئاگای له هه موو شتیکه، هه ر ژنیکی سکپری، بجیته سه ر ئارامگه کهی که مندالی بوو، نیشانه ی پیومه دبێ) (هیمن، ۲۰۰۶، ۱۲۰).

نواندنی موعجیزه و کهشف و کارامات

رووداوی بهیتهکه به له دایکبوونی پالهلوانی سهرهکی (شیخ فهرخ) دهستی پده کات، که به گوێره ی گێرانه و ی بهیته ی، به شیۆیه کی نائاسایی له دایکده بیته، ئه ویش به و ی، شیخ فهرخ پێش ئه ویش که له دایکبه بیته، هه ر له زگی دایکید، هه م توانای قسه کردنی هه یه و باس له قوناغه کانی گه شه ی خۆی ده کات له نۆ مانگی سکپری دایکید، پێش ئه و ی بیته دونیاوه، هه م ئاگای له هه موو گۆرانه کاریه کانی جیهانی دهرموه هه یه. دیاره ئه و به هه رمو توانسته ش به ویست و قودرته ی خواوه گریده دات، بۆیه له هه موو ئه و قوناغانه دا سوپاس و ستایشی خوا ده کات، ئه ویش دهمانباته وه سهر چیرۆکی له دایکبوونی هه زره ته ی عیسی مه سیح. که چۆن موعجیزه ی نواندوووه به ویستی خوا، هه ر به مه لۆتکه یی قسه ی کردوووه. به ویش دهرویه ره که ی توشی سهر سوهرمان کردوووه له به ری هه لاته وون، به هه مان شیوه شیخ فهرخیش هه مان موعجیزه ی نواندوووه و بگه ر زیاتریش، چونکه ئه و، به ر له له دایکبوونی، قسه ی کردوووه هه ر له زگی دایکیه وه عه شقی خاتوو ئه سته ده چیته دلّه، ئه ویش دهرویه ره که ی تاساندوووه و به ر موزن و شه ی تانیان له قه لهم داوه (شیخ فهرخ دهرزگی دایکدا بانگ ده کا ده ئن:

ئیلاهی، فهرخم لیده بوو بهیه که

شوکرانه م بهتوو ئهی فه له که

خه لقه ته ده کردن ده ست و چاو و پێ و به له که

مه خسود و مرادم هه رتک چاوی به له که... (۳۱۱).

(...ئهو ژنه ومزیرو وه کیله به دزی ده که ن قسانه

ده ئن: ئه وه یان رموزنه، یانه شه ی تانه... (۳۱۲)

جیاوازی ئه و دوو چیرۆکه له وه دایه (عیسا که به ساوا یی قسه ی کرد بو پا کانه کردن له دایکی بوو، قسه کانی باش و خیر بوون، به و موعجیزه یه مریه می بوختانی پکراوی کرده ژنیکی پاکی میژوو یی. به لام فهرخ، زمانی به باش و خیر نه گه را،

جگه لهوهی ههپهشه‌ی پێ له خه‌ڵك كرد، بهو زمانه ته‌ر و پاراوه، تووك و نزای له دایك و باوكه به‌سته‌زمانه‌كانی خۆی كردو كوشتنی). ئه‌مه‌و ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌یته له‌گه‌ڵ ئینجیلدا مه‌تنی (لوقا)دا به‌راورد بکړی، له زۆر ږوموه له‌یه‌كده‌چن.

ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ ږموتی به‌رمو‌پیش‌چوونی ږووداوه‌کانیدا برۆین، له زۆر جی‌گای دیکه‌دا، شیخ چه‌ندان مو‌عجیزه‌ی تر ده‌نوئیت، كه سه‌رچاوه‌ی هه‌موویان به‌جۆرێك له‌جۆره‌كان په‌یوه‌ندیان به‌ چیرۆکی پی‌غه‌مبه‌رانه‌وه هه‌یه و زۆرجار مو‌عجیزه‌كانی شیخ، پی‌غه‌مبه‌رانیش تێده‌په‌رئیت. ئه‌وه‌تا، ئه‌گه‌ر عیسا به‌ ئیزنی خوا مردوو زیندوو ده‌كاته‌وه، ئه‌وا فه‌رخ ده‌توانی له‌ ږی‌گای دوعاوه، ده‌ست و پێی نه‌یاره‌كانی نه‌یاره‌كانی ږه‌ق بكات، ته‌نانه‌ت وه‌ك سو‌كایه‌تی، بیانه‌كات به‌ ئاژه‌ل. هه‌روه‌ك ږقی له‌ نامۆزنی هه‌لده‌ست، جارێك ده‌یكا به‌ به‌رد، دواتر ده‌یكات به‌ دی‌له‌سه‌گ و دوا‌جار له‌سه‌ر خواستی خاتوو ئه‌ستی، ده‌یكاته‌وه به‌ مړۆڤ.

فه‌رخ له‌ خولاوه‌ندی عاله‌میان ده‌پاراوه

ئه‌گه‌ر شوێکی له‌ دایکی خاتوون ئه‌ستی داوه

بوو به‌ به‌ردی‌کی شین، ږه‌نگی مه‌خلو‌قی نه‌ماوه

ئه‌گه‌ر شوێکی لێ‌دا، بووبه‌ دی‌له‌ سه‌ی‌ی‌کی ږم‌ش ئه‌و به‌سته‌زمانه

فه‌رخۆ‌له‌ گوتی: لێ‌ی‌گه‌رئ، ئه‌وه‌ فه‌ساده‌ شاری داودییه‌ی تێ‌كداوه

خاتوون ئه‌ستی ده‌ئێ: ئه‌گه‌ر دای‌كم چاك نه‌بێته‌وه، ئه‌من كو‌ی‌رم ده‌بێ هه‌رتك چاوه

ئه‌گه‌ر چووینه‌وه با‌بم نا‌ئێ بۆ دای‌ك بۆ نه‌هێناوه؟

فه‌رخ هاواری ده‌كا، ئه‌ی خولا‌ی یه‌زدانه

ئه‌ه‌جار بۆ خاتری من بێته‌ زوبانه (٣٥٣)

فه‌رخ كه‌س ناتوانی زه‌فه‌ری پێ‌به‌ریت. كاتێك (شی‌خا‌ل)ی شوان ده‌یه‌وئ شی‌خ فه‌رخ

بكۆژی، له‌ناكاو ده‌ست و پێی ږه‌ق ده‌بن و تا شی‌خ فریای نه‌كه‌وئ چاك نا‌بێته‌وه:

شی‌خا‌ل گوتی: فه‌رخ‌ی ده‌كوژم ئه‌ه‌جاره

ده‌ستی ږه‌ق ده‌بوو، پێی نه‌یده‌كرد كاره (٣٤٧)

یه‌كێ‌کی دیکه له‌ تابه‌ته‌مه‌ندییه‌كانی شی‌خ فه‌رخ(كه‌ پێ‌ده‌چێ كه‌ چیرۆکی

پی‌غه‌مبه‌ر سلێ‌مانه‌وه و‌رگیراب‌ئ)ئه‌وه‌یه كه‌ به‌ ویستی خوا، له‌ زمانی گیانه‌ه‌وه‌ر و با‌ئ‌ندان

تێ‌ده‌گا و قسه‌یان له‌گه‌ل‌دا ده‌كات و ئه‌ركیان پێ ده‌سپێ‌رئ:كاتێك كه‌ ده‌ست و قا‌جی

شی‌خا‌ل شوان ږق ده‌كات، هه‌ر به‌وه‌ لێ‌ی خۆش‌نا‌ب، به‌لكو ده‌یه‌وئ زه‌مر له‌ ڤانه‌مه‌ڤه‌كه‌ی

بدات و بانگی گورگان ده‌كات كه‌ بێن و مه‌ریان پێ‌بدات:

فهرخ بانگ دهکات (گورگ) ئه‌ی جووته گورگی ده کهنعانی

به رمزای خولای عاسمانی

وهرن له مه‌ری من بېژێرن، به‌رن بیکهن به کهباب، ئه‌وه له جياتی زه‌کاتیم دانێ (٣٤٨)

ههر ئه‌وه‌ش نا، به‌لکو هاوشیوه‌ی پیغه‌مه‌به‌ر (سلیمان) ته‌نانه‌ت ده‌توانی هی‌زی (با)ش
بخاته ژێر پکی‌فی خۆیه‌وه. ئه‌وه‌تا کاتی‌ک ده‌بینی خۆشه‌ویسته‌که‌ی (خاتوو ئه‌ستی) بای
گه‌ری گه‌رمین هه‌راسانی کردووه و گه‌رمایه‌تی و عاره‌قی پێدادی، به‌ دو‌عایه‌ک بای شه‌مال
بۆ خاتوون موسه‌خه‌ر ده‌کات:

فهرخ بانگی ده‌کرد (ئە‌ی ره‌بیی عاله‌می، بینای چاوانه‌)

حه‌زه‌رتی جو‌برائیل بنێره کن بالۆ‌لی دێ‌رانه

شه‌مال مسخه‌ر بکړی، بێ‌ته ئێ‌ره‌کانه

هه‌راسان بووه ئه‌ستی، کێ‌ل گه‌ردنی هه‌نیه پانه

ئه‌گه‌ر فهرخ له خولای ده‌پاراوه

به رمزای خولای شه‌مال مسخه‌ر کراوه (٣٥٢).

شیخ فهرخ ههر به‌وه‌ش ناوه‌ستی که ده‌سته‌لاتی ئه‌وه‌ی هه‌بی، له‌گه‌ڵ گیاندار و
بالنده‌و هی‌زی سروس‌تا قسه‌ بکات، به‌لکو پله‌یه‌ک بالاتریش ده‌روا، ئه‌وجار جو‌برائیل ده‌بێ‌ته
میوانی و گله‌یه‌یه‌کی دۆ‌ستانه‌ی لێ‌ده‌کات که ئه‌وه‌نده دو‌عای خه‌راپ له که‌س نه‌کات،
چونکه‌ دیاره ههر دو‌وعایه‌ک بکات ره‌ت نا‌کرێ‌ته‌وه‌و یه‌کجێ قبو‌ل ده‌بی
فه‌رخۆ‌له ته‌مه‌ننای ده‌کرد له خولای، هه‌زه‌رتی جو‌برائیل ده‌هاته کنی به‌ یه‌که‌جاره‌کییه
گو‌تی: فه‌رخۆ‌له! جارێ‌کی دی دو‌عای مه‌که له که‌سی دییه
فه‌رخۆ‌له ته‌مه‌ننای ده‌کرد له جو‌برائیلییه
ده‌یگوت ته‌خسیری من نه‌بوو، ده‌ستی ئێ‌ هه‌لنه‌گه‌رتم خاتوو ئه‌ستییه (٣٤٩)

یه‌کی‌کی دیکه له ده‌رکه‌وته‌کانی په‌هه‌ندی ئاینی له‌و به‌یتهدا، ئه‌وه‌کاته
ده‌رده‌که‌وی، که شیخ فهرخ له ترسی نامۆ‌زاکانی، له مائی مامی پاده‌کا و هانا بۆ مائی
وسونا‌غا دها، له‌ویش ئی‌عجازێ‌ک ده‌نوین، دیاره له پۆ‌ژه‌کانی کو‌تایی مانگی په‌مه‌زاند ده‌بی،
خه‌لک له چاو‌مه‌روانی هاتنی جه‌ژندان، هی‌شتا سێ پۆ‌ژی ماوه بۆ جه‌ژن، مامی پاید‌ه‌گه‌یه‌نی
هه‌رکه‌س مرگینی جه‌ژنم بۆ بێ‌نی، جوانو ئه‌سپێ‌ک و که‌و‌لێ‌کی به‌ جه‌ژنانه دمه‌دمی، لێ‌ره‌دا
شیخ فهرخ زه‌مان ده‌گۆ‌ڕی و جه‌ژن سێ پۆ‌ژ پێ‌شه‌دخات، ئی‌تر مانگ ده‌بیندری و ئه‌ویش
جه‌ژنانه‌که‌ی وم‌رده‌گړی!

وسونا‌غا ته‌ماشای مانگی مونه‌ومر بکه، ئه‌وه له حه‌وت ته‌به‌قه‌ی ئاسمانه

فەرخ دەتئ: وسو ئاغا چ بکەین لەوئ پەمەزانئ؟
هەرچی بکەین هەرایە. بە غەیرمەز شوکرائئ
بلا مزگینئ مانگی موبارەک بەدەین بە مام غەلیفەئ دەپیش هەموو کەسیدا بزائئ(٣٥٧).

لەبەر سنورداری مەودای تووژینەوهەکە زیاتر درێژە پێ نادەین، دەنا لەراستیدا ئەو
نەموونانەئ کە خزانەروو، بەشیکی کەمەن لەو هێما کە راستەوخۆ و ناراستەوخۆ بەجۆرێک
پەییوەندییان بە دەقی ئاینی و ژياننامەئ پیغەمبەرەوانەوه هەیە، ئەوەش دەرخەری ئەو راستیە
کە بەیتی شیخ فەرخ و خاتوو ئەستی، سەرەپای ئەودی کە دەچیتە خانەئ بابەتی
خۆشەویستیەوه، بەلام تان ویۆی داستانەکە لە ناوەرۆکی ئاینەوه سەرچاوەئ گرتووه، ئەوەش
هێندەتر خزمەتی بە لایەنی هونەری دەقە کردووهو بەتێژی زیاتر دەستکراوه کردووه،
لەودی کە بە هاوریکاری خەیاڵ، ڕووداوهکە بگەیهێتە ئاستیکی بالا، وە لە
گێڕانەوهیەکی راستەوخۆ و پیاویزمی پزگاریکردووه، هەر ئەو خەیاڵە بەرزەفەرشە کە
تێکستەکەئ بە نەمری هێشتۆتەوه.

تەمەری سیەم: ڕەنگدانەوهئ پەمەندی کۆمەلایەتی

بەویپەئ کە هەر لە زومەوتراوه ئەدەب ئاوێنەئ کۆمەلە، بۆیە لە هەموو
سەردەمیێکدا تێکستە ئەدەبیەکان، ئەو ئاوێنەئە بوونە کەدەتوانین لێیانەوه وێنە وشیوای
ژیانی کۆمەلایەتی ڕابردوانی تیدا بخوێنینەموو ببینین. لەو ڕوانگەیهوه ئەودی ئامانجمانە،
لەو بەشەئ تووژینەوهەکەدا، بە سوود وەرگرتن لە تێکستی فۆلکلۆری بەیتی شیخ فەرخ و
خاتوو ئەستی، دەمانەوئ ئاوڕ لە ئاداب و نەڕیتە کۆمەلایەتیەکانی ناوچەئ پشدر بەدەینهوه
کە لەو دەقەدا بەرجەستەبوونە. وەک لە بەسەرھاتەکانی ناو دەقەکەوه دەرەکەوئیت، بونیادی
بیری کۆمەلایەتی ناوچەئ پشدر لەو سەردەمەدا، ڕەنگدانەوهئ بیری کۆمەلگەیهکی
کشتوکائی ئازەلدارئ پێوەدیارد. بۆ ئەوەش چەندین ئامازەئ ڕوون هەن، وەک: (ئامازەدان بە
تەویلەئ ئیستر و بارگین، کووستان و گەرمین، مەرداری و شوانیکردن، مەشکە و بیڕ
کردن و ...هتد.). هەرۆک هێمنی موکریانئ لەو پێشەکیەدا کە بۆ کتیی توحفەئ
موزەفەرەئ ئۆسکارمانئ نووسیوه، ئامازەئ بۆدەکات، کە لە بەیتی شیخ فەرخ و خاتوو
ئەستیدا بەتێژی ژۆر باری ژيان کۆمەلایەتی کۆمەلەئ کوردەواریمان بۆ دەگێڕیتەوه، ئەو
ڕێشویئە تاییبەتییە باش و دژوانەمان نیشان دەدا، کە ئیستاش ماون و بەتاییبەتی لە لادیدا
کەمیان گۆڕانیان بەسەردا هاتووه. ئەگەر ژنیێک زا، چۆن ژنانئ ئاومدانئ لێئ کۆدەبنەوه،
ئەگەر کوڕئ بوو چۆن مزگینئ بۆ باوک و کەس و کاری دەبن، چۆن ڕووژوری دەکەنەوه،
نیوکی دەبڕن و دەبهاوێنە سەر بیژینگ تا حەوتووی دەچن، ژنی زەمستان چۆن دەکەوئ و
مەلۆتکەئ لە تەنیشت دادەنێن، بۆ ئەودی شەوه مندالەکە نەخنکیئ، قورئان و دوعا

لهسەر دهخوینن، یا هێج نهێن قورئانیکی له پشت سه‌ری داده‌نن، پاش ئه‌وه‌ی که هه‌وتووی چوو، دایک خۆی ده‌شواو جلی تازه له‌بهر ده‌کا و منداڵ ده‌خړیته سه‌ر پشتی لانکه. دوا‌ی ئه‌وه باسی مردن شوشتن و ناشتن و سه‌ره‌خۆشی و له مزگه‌وت کۆبوونه‌وه‌مان بۆ ده‌کات. ئیستاش به‌گوێهری رووداوه‌کانی ناو به‌یته‌که، باس له هه‌ریه‌ک له‌و داب و نه‌ریانه ده‌که‌ین که به‌یته‌یژ بۆمان ده‌گێرته‌وه.

هه‌ر له‌گه‌ڵ له‌دایکبوونی شیخ فه‌رخدا و ئه‌و پۆشوینه‌ی که ده‌گیرینه‌به‌ر، رۆبه‌رو‌ی چه‌ند نه‌ریته‌کی با‌وی کۆمه‌لگه‌ی ئه‌موکات ده‌بینه‌وه، وه‌ک کۆبوونه‌وه‌ی پیرمۆن و مامان، له‌سه‌ر ده‌ست دانان، نیوک برین، خسته‌نه سه‌ر بێژینگ، ئیشک‌گرتن له منداڵی تازه له‌دایکبوو و کلتوری مزگینیدان).

فه‌رخیان ڕاده‌گرت له‌سه‌ر هه‌رتک ده‌ستانه
نیوکی فه‌رخیان ده‌ب‌ری به‌ کلیخی ده‌بانه
تونیدان ده‌پ‌چاوه به‌ده‌ستانه
له‌سه‌ر بنی بێژینگیان داده‌نا، بۆیان ده‌کرد چ‌راخانه
ئه‌و پیرمۆن و مامانچی و سه‌رسپییه
هیندی‌ک کیشکچی بن، هیندی‌ک به‌رن مزگینیه
زۆرو ده‌ده‌تی که‌م نییه (٣١٢)

له‌لایه‌کی دیکه‌وه ئه‌وه‌مان بۆ رووندە‌به‌یته‌وه که له‌و سه‌رده‌مه‌دا میکانزمی سزادان چۆن بووه بۆ که‌سانه‌ی دزی، یان هه‌ر کارێکی نه‌شیاویان کردوه، به‌پ‌ی به‌یته‌که، که‌سی تاوانبار سه‌ری تاشراوه و سواری گویدرێژێک کراوه به‌ناو شاردرا گێڕاویانه و دواتر شاریه‌دمر کراوه:

هه‌رکه‌س پو‌لێکی بدزی، به‌حه‌قی ئه‌و خولایه‌ی ر‌ه‌بیه
سه‌ری ده‌تاشم، سواری که‌ریی ده‌که‌م، بیروونی ده‌که‌م له‌شاری داودییه (٧٦).
جۆری‌کی دیکه‌ی سزادان ئه‌وه‌ بووه که بۆ ماوه‌یه‌ک فریدراوته ناو ته‌ویله‌ی و‌لاخان، هه‌روه‌ک له به‌یته‌که‌دا، دوا‌ی له‌دایکبوونه نا‌اساییه‌که‌ی شیخ فه‌رخ، مام غه‌لیفه بۆ شاردنه‌وه‌ی ئه‌و رووداوه، داوا ده‌کات که فری بدنه ناو ته‌ویله‌ی و‌لاخان تا وه‌به‌ر پ‌ییان بکه‌وئ و به‌مری:
ئه‌نگۆ ئه‌وه‌ی بدن له‌ سه‌ید و مه‌لایان ته‌واوه
فریددنه ته‌ویله‌ی که‌ڵ و کامیشان، ئیستران پ‌یی ئی ده‌نن ده‌یکه‌ن ب‌لاوه
سه‌حه‌ینی ده‌گه‌ڵ پ‌یخی ده‌یرێژن.... (٣١٥)

یه‌کێکی دیکه له‌ ده‌رکه‌وته کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ئه‌و به‌یته، بابته‌ی ته‌بابی و پته‌وی ب‌رایه‌تی نیوان (مام غه‌لیفه و مامادینه) که مام غه‌لیفه باوکی خاتوو ئه‌ستییه و

براگه‌وره‌ی مامادینی باوکی شیخ‌فهرخه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که سه‌ره‌تا مام غه‌لیفه‌ مزگینه‌ی له‌دایک‌بوونی فهرخ ده‌بیست، به‌تاییه‌تی که له‌ ره‌گه‌زی نی‌ره، زۆر شوکری خواده‌کات، مامادینیش کاتێ هه‌واڵه‌که‌ ده‌بیست، پێیان ده‌لێ برۆن داوا‌ی موژدانه‌ له‌ مام غه‌لیفه‌ی بکه‌ن که‌ براگه‌وره‌یه‌و گه‌وره‌ی شاریه‌

ئه‌گه‌ر مام غه‌لیفه‌ ئه‌و قسه‌ی ده‌بیست ته‌واوه‌
شوکرانه‌ی ده‌بژارد، سه‌لاواتی لێده‌داوه‌
مزگینه‌یان دا به‌ مامادی به‌یه‌کجاری
ده‌لێ یارمیی زۆر شوکر به‌ گه‌ورمیی جه‌بباری
بابه‌ چو له‌من ده‌وئ هه‌ووتا مام غه‌لیفه‌ی گه‌وره‌ی شاری(٣١٤)

هه‌ر له‌دوا‌ی ئه‌وه‌ پوه‌پروی گریمانه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی دیکه‌ ده‌بینه‌وه، که‌ هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ ریشه‌ی له‌ناو کورددا کوتاوه‌، ته‌نانه‌ت بووته‌ هه‌وینه‌ی په‌ندی پێشینان، ئه‌ویش ململانی نیوان ئه‌ندامانی خه‌زانه‌ له‌سه‌ر ده‌سته‌لات، به‌تاییه‌تی مام و برازا، له‌ ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا ئه‌و دووانه‌ داوونیان پێکه‌وه‌ ناکوئ(مامان برازا بزر کرد، خاڵان خوارزا مه‌زن کرد). ئه‌و حاله‌ته‌ش له‌ چه‌ندین شوینی به‌یه‌ته‌که‌دا ره‌نگیداوه‌ته‌وه‌، هه‌روه‌ک شیخ‌فهرخ گله‌یی له‌ دایکی ده‌کات که‌ نه‌ده‌بوو متمانه‌ به‌ مامی بکری:

فهرخ بانگ ده‌کا: دایه‌گیان، وای گیانه‌
چلۆت به‌ره‌للا کردم به‌هیوای کێشکچیانه‌
نۆ مانگ و نۆ رۆژان هه‌لتگرتم به‌ به‌رو پشخانه‌
هیچ برازا نابێ به‌ مامی بکا متمانه‌(٣١٥)

ئینجا دیته‌ سه‌ر باسی بابه‌تیکی دیکه‌، که‌ تا ئێستاش له‌ناو کۆمه‌لگه‌ی کوردیدا برموی هه‌یه‌، ئه‌ویش پاش هه‌وتوێک منداڵ خسته‌ سه‌ر لانک و پاک‌بوونه‌وه‌ی دایک و شیوکردن و ...هتد.

(پاش هه‌وتوێکی دایکی شیوی کرد، گوتی نیوه‌رۆیه‌ هه‌لمستین نوێژان ده‌که‌م، ته‌داره‌کی بۆ فهرخی گرتبوو، لانکی بۆ دروستکردبوو، گوتی ئینشالا بۆ شه‌وئ کوری داویمه‌ سه‌ر لانکی...) (٣١٦)

لایه‌نیکی دیکه‌، رۆپه‌سمی مردوو ناشتن و تازیه‌و کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لک له‌ مزگه‌وت و نانخوارن له‌ مزگه‌وت، که‌ ئێستاش له‌ هه‌ندێ گوندی ناوچه‌ی پشده‌ره‌وه‌ نه‌ریته‌ درێژه‌ی هه‌یه‌:

ئه‌وه‌ئ شه‌وئ رۆژ بوو ئاوا
دایکی فهرخۆله‌ی ته‌سلیم نه‌کراوه‌

ههتا سبحهینێ ته‌میز شۆراوه
 خه‌لاتیان ده‌به‌ر ده‌کرد، بۆ گۆڕخانا هه‌نگیراوه
 ته‌سلیم به‌ خاکیان کرد، مه‌خلوق گه‌راوه
 هاتن له‌ مزگه‌وته‌ی رۆنیشتن که‌یخودا و پیاوماقوڵ، سه‌ره‌خۆشی له‌ مام غه‌لیفه ،
 مامادی کراوه
 خرپوونه‌وه هه‌موو موسلمانه
 هه‌موو له‌ مائێ خۆ ده‌یانیه‌ینا نانه(٣١٨)

یه‌کیکی دیکه‌ له‌و تایبه‌تمه‌ندییانه‌ی که‌ هه‌ر له‌ کۆنه‌وه تا ئیستاش خه‌لکی
 ده‌قه‌ری پشده‌ری پێ ده‌ناسرێته‌وه و له‌ چه‌ندین شوینی به‌یه‌ته‌که‌دا به‌ زه‌قی ده‌بیندڕێ، بابه‌تی
 لوتف و نان بده‌یی و میواندۆستیه‌. ئه‌وه‌تا (نازدار) هه‌رچه‌ند کچیشه‌ به‌لام کاتێ یه‌که‌مجار
 چاوی به‌(شیخاڵ) ده‌که‌وێ، به‌و جۆره‌ خولقی ده‌کات و فهرمووی مائه‌وه‌ی ده‌کات:
 نازدار هاته‌ دهرێ، هات، ماندوونه‌بوونی شیخاڵی کرد، گوته‌ی مامه‌ ماندوو نه‌بی،
 به‌خیربێی سه‌ر ئه‌و دوو چاوه‌، بۆ کوێ ده‌چی، بۆ لێره‌ رۆنیشتووی؟ هه‌سته‌ بجۆ مه‌نزلی بابم
 دیوان گیراوه...ئه‌دی برسیت نییه‌ بۆ بیتم نانییه‌؟(٣٢٢)

مه‌سه‌له‌ی چینه‌یه‌تی، لایه‌نیکی دیکه‌ی ر‌ه‌هه‌ندی کۆمه‌لایه‌تییه‌ له‌ به‌یه‌ته‌که‌دا،
 بۆنموونه‌ کاتێ که‌سایه‌تی (شیخاڵه‌ که‌چه‌ل) که‌ شه‌رتی خۆی ده‌باته‌سه‌ر و ماوه‌ی چل شه‌و
 شوانی مائێ مام غه‌لیفه‌ ده‌کات، به‌و هیوایه‌ی که‌ له‌ به‌رامبه‌ردا خاتوو ئه‌ستی پێیدن، مام
 غه‌لیفه‌ ر‌ه‌چاوی پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی خۆی ده‌کات که‌ میری شاری داودیه‌یه‌، شیخاڵ له‌
 ئاستی خۆیاندا نابینێ و ئاماده‌یه‌ له‌ پای ئه‌و شوانیه‌دا سه‌رومه‌ت پارهی پێبدات، نه‌وه‌کو ئه‌وه‌ی
 کچه‌که‌ی ئێ ماره‌ بکات:

ده‌یانگوت قوربان شوانه‌که‌ ده‌روا، مه‌ر‌ه‌که‌ن بئ ساحب ماوه
 ده‌یگوت شوانه‌که‌ چیل‌ه‌هات گه‌له‌کی بده‌ن مائ و دراوه
 بجێته‌ به‌ر مه‌ری خۆی ئه‌و شیخاڵه‌ که‌چه‌له‌ ته‌واوه
 گوتیان قوربان نایه‌وئ مائ و دراوه
 گوته‌ی ئه‌دی ده‌لێ چی؟ ده‌لێ: خاتوو ئه‌ستیم ده‌وئ، کێل گه‌ردن و به‌له‌ک چاوه
 میر ده‌لێ رۆژه‌ یاخوا له‌منو نه‌که‌وئ
 قه‌ت کچی من ر‌ه‌ شیخاڵه‌ که‌چه‌لێ ده‌که‌وئ(٣٢٩)

هه‌روه‌ها یه‌کیکی دیکه‌ له‌ ده‌رکه‌وته‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی به‌یه‌ته‌که‌، بریتیه‌ له‌
 بابه‌تی داڵده‌دانی خه‌لک، که‌ تائێستاش له‌ ده‌قه‌ری پشده‌ردا هه‌ریاوه‌، بۆنموونه‌ کاتێ که‌سێک
 به‌هه‌ر هۆکارێک له‌ترسی لایه‌نی به‌رامبه‌ر هانا بۆ مائێ یه‌کیکی دی ده‌با و خۆی ده‌ مائێ

داوێ، كەسى خاوەن مالى بەهەموو شێوەیەك ئامادە بەرگری لێبكات، تەنانت ئەگەر سەروماڵی خۆشی لەپێناویدا دانێت، چونكە لە كلتورى ئەو ناوچەیدا عەبیە و نەنگییە كاتێك یەكێك هانات بۆ بێنێ و تۆش بیدەیه بەر دەستی ئەو لایەنەى كە بەدواى كەسى دالەمدراووم. ئەوەتا لە بەیتەكەدا كاتێك شێخ فەرخ لە مالى مامى پرا دەكات و لەترسى ئامۆزكانى هانا بۆ مالى و سوناغا دەبا، وە ئامۆزكانى دەچنە سەر مالى و سوناغا بۆ ئەوەى فەرخى دەستگیر بكەن، وەك نەریتیكى كۆنى كورد بەگشتى و ناوچەى پشدر بەتایبەتى، برگری لە فەرخ دەكات و نەك هەر خۆى بە هەموو خزم و كەسوكاریەو ئامادىە شێخ بپاریزێ، چونكە ئەو پەيوەندى بە ئابروى بنەمالەو هەیه، بۆیه هەلۆیستیكى لەو جۆرە دەنوێنێ:

كۆرى مام غەلیفەى دەنگى لەشكریان دا، هاتن لەولاو
ئەگەر و سوناغا وادەزانێ زێبى دەبەر دەكرد مەتالێ دە دەستی هەلەدەكێشاو
خزمى خۆى هەموو بانگ دەكرد، لەپیش كۆرى دە مام غەلیفەى راوەستاو
سویندى بە كەلامولایە خوارد) ئەگەر هاتوون فەرخى بكوژن، نایەلم، یەك یەك
سەرى بچیتەو بەدواو(۳۶۰)

لەلایەكى دیکەو، كاتێك بەرژمەندى براكانى خاتوو ئەستى بەلای شێخاڵە كەچەلدا دەشكێتەو، بۆ ئەوێ مەرو مالاكەیان بێ شوان نەمێنیتەو، بەبێ لەبەرچاوگرتنى حەزو ویستی خاتوو ئەستى، بەزۆر ناچارى دەكەن كە شو بكات بە شێخاڵە كەچەل، لێردا بەیتبێژ دیمەنێكى دزیو و ناشیرینی پێشوینى كۆمەلایەتى كوردەواریمان نیشان دەدا، پێشوینىك كە ماكەكەى چارەپەشى كۆمەلە، دیلى و بێدەستەلاتى كچ و زوڵم و زۆرداری برا و مایەپرستى دایك و باوكمان نیشان دەدا. وەك دیارە خاتوون ئەستى ناپازیبە، كەس ئەو كارەى پێخۆش نییە، تەنانت مایەپرستى و تەماح، كەسوكارى كچەكەیان ناچار كرد شو بە شێخاڵە كەچەل بكات. ئەوان مەردەكەیان پێ ئە كچەكەیان بەنرختر بوو، ئەوێش نەریتیكى ناحەز و دیرینهیه لە كۆمەلگەى كوردیدا: كوردەكان گوتیان بابم قایل بێ و قایل نەبێ، خاتوون ئەستى هەر ئى شێخاڵییە داومانەتێ چارە نییە

حوكمیان كردە سەر خاتوون ئەستییە
دەبێ هەر مێردى بكا بە شێخاڵییە(۳۳۴)

هەر لە كۆنەو وە باوبوو، لە هەر لادێ و ئاوەدانیهكدا، كانى و ئاوى لێبوو، وەكو نەریتیكى كۆنى ئەو ناوچەیه، كانى، هەم مەنزىگای كچ و كال بوو بۆ پاز و نیازى عاشقانه، هەم شوینی ئاوهێنان و شیو و كوڵكردن بوو، لەبەرامبەردا كۆرو كالێ

جھیل، له گويسوانان و سه ره پريان و پاش په مهنداند، چاويان ده بريه كچان و، به تاسه وه دموهستان، به ئوميدى ئاو پيكي گهرمى كچولان، جارنا جاريش به بئ گويدانه پرووى تال و قسه مى مزرى كچانى پيوارى كانى، چ به ئيشاره، يان له فزى شيرين، ئاويكيان به دموونى گرگرتوياندا كردوومو هيچ دمه تيكيان له دهست نه داوه بو دواندن و پيدا هه لگوتنى تهرازووى ناز و لهش و لارى كچ، نه گهرچى ولامى جهرگ بريشان و مرگرتبيت. خو زور جاريش واپيكد هكهوت له يهك كاتدا تيرى كچيك به دلى دوو كوردا هه لده چهى، لهوكاته دا نه بهردى نيوانيان هه لگيرسا، وهى له وهى بتوانى زووتر گرمو به ريته ومو خو بيه لميئن، جا ئهو وينهو گرته يه زور به پروونى له بهيتى شيخ فهرخ و خاتوو نه ستيدا به رجه سته ده بئ، وهك ئهو مملانيه ي كه له نيوان فهرخ و وسوناغاد روودهدا له سهر خاتو نه ستى، كه له بهر زموئندى شيخ فهرخدا كوئايى دئ، ئهويش به وهى كه شيخ ئاگادارى دهكاتوه كه نه ينيه كى ئابرو به رانه ي تو م له لايه نه گهر دهست له خاتوو نه ستى هه لده گرى حه قيقه تى تو به يان دهكهم (كه سهر به تايفه ي به كره مهر گه ومپى) ئهويش دزمانى نه گهر ئهو نه ينيه ئاشكرا ببئ، ئابرووى دهكه ويته خه تهرموه، بو يه نهك ههر دهست له نه ستيه هه لده گرى، به لكو ئاماده ي نو كهرى بو شيخ بكات. لهو مه شه ده دا هم لايه نى روو سپه تى و داوينا پاكى خاتوو نه ستى دمه ده كه وئ، هم باب به تى مملانيى دوو عاشق (شيخ فهرخ و وسوناغا): سهرنج بدمن نه ستى ده چئ بو سهر كانى و فهرخو له شى له سهر قه لاندوش ييه، وسوناغا دمه رفه ت ديناى كه بيدويئى و رازى دلى خو ي پيئى:

وسوناغا گوتى دهيدويئم به ته وهكولى خولا يئ. بانگ ديئى، خاتوو نه ستى، خاتوو نه ستى كى نازدارى، دهكه ل شيخاله كه چه لى خه سارى، قهت بووه به سهرينى شلكى تووشى نه ستوت بووه هه تيويارى، چاوت نه ستيره ي روژى، مه مكن سوي خوسارى، دهست به من بميئ به فينجانى قاوه ي، مه مكن به من بميئ به گو لى زيرى... ئهو هه تيوى كون به گو، چيه به ملانى ده كي رى؟ فهرخ گوتى ئاموزا ئه وه به من و تو ده لئ، خاتوو نه ستى ده لئ: گو لى خوارد له گو لى بابى، سه گ دموه پى و كاروانيش راده بري... فهرخى بانگى كرد: وسوناغا، وسو ئاغايه كى نه رى، دوور به دوور دموه پى وهك سه گى مه رى، ئه تو قهت ته ركى ناكه ي بوختان و به ده فهرى، ئه تو نازانى له به نه چه كه ي به كره مهر گه ومپى؟ وسوناغا ئه وئ شه وئ هه تا روژ خه وى لي نه كه وت، گوتى ده بئ فهرخى ببينه داميني بگرم، ئهو قسه ي ئاشكرا نه كا، ئابرووم ده چئ له دنيايه، مه گهر ليره دانه نيشم، بچمه شارى به سپريه...

ههروهك له سه ره تاوه باسمان كرد، ئه ده ب به گشتى و نه ده بى فو لكو ر به تا بيه تى، ئاوينه يه كى راسته قينه ي ژيانى كو مه لايه تى ناوچه جيا جيا كانى و لا تى كوردمواريه، ههروهك چو ن له سه ره وه به شيكردنه وهى بهيتى شيخ فهرخ و خاتوو نه ستى، توانيمان دهست

دریژیکهین بۆ زۆر لایه‌ن و بواری نه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تی ناوچه‌ی پشدر، نه‌وه‌ک هه‌مووی، دیاره به‌یه‌که زۆر ئا‌ۆز و دوورودریژ و به‌ری‌لاهه، که ده‌کری ئی‌یه‌وه په‌رده له‌سه‌ر زۆر حه‌قیقه‌تی میژویی و سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و ئایینی و ژیا‌ری ئه‌و ناوچه‌یه هه‌ب‌دریته‌وه، که له‌پ‌استیدا هه‌ریه‌کی‌ک له‌و بو‌ارانه له‌به‌یه‌ته‌که‌دا، باب‌ه‌تی تو‌یژینه‌وه‌ی سه‌ریه‌خۆن، ئی‌مه له‌یه‌دا به‌هۆی سنورداری بو‌ار و مه‌ودای تو‌یژینه‌وه‌که، له‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و لایه‌نانه نه‌وه‌ستاین، هی‌وادارین ده‌روازه‌یه‌که‌مان والا‌کردب‌ی به‌مه‌به‌ستی وردبو‌ونه‌وه و به‌دوادا‌چوونی زیاتر سه‌بارت به‌و سامانه نه‌ته‌وه‌یه‌مان.

ئه‌نجامی ئی‌کۆلینه‌وه:

به‌یت، به‌به‌راورد به به‌شه‌کانی دی‌که‌ی فۆ‌لکلۆری کوردی، وه‌ک پ‌یویست تیشکی تو‌یژینه‌وه‌ی زانستی نه‌گه‌یشته‌تێ، هه‌ر ئه‌وه‌شه بۆته هۆی ئه‌وه‌ی که له‌رووی زارا‌ومه سنوری دیاری نه‌کری و زۆرجار تیکه‌لی بو‌اره‌کانی دی‌که‌ی ئه‌ده‌بی فۆ‌لکلۆری کوردی ب‌ی.

به‌یت به‌پیتترین ژانری فۆ‌لکلۆره که و‌ینه‌یه‌کی گشتگیری ژیا‌نی کۆمه‌لگه‌ی کوردی تیدا په‌نگه‌دا‌ته‌وه، هه‌ر ئه‌ومش بۆته هۆی ئه‌وه‌ی که گه‌پ‌ده بیانیه‌کان زیاتر له هه‌موو بو‌اره‌کانی فۆ‌لکلۆری کوردی گرنگی به به‌یت بدن.

پیکهاته‌ی کۆمه‌لایه‌تی کوردستان له‌و سه‌رده‌مه‌دا کۆمه‌لگه‌یه‌کی ده‌ربه‌گی دوا‌که‌وتوو بو‌وو چه‌ندین نه‌ریتی زالی به‌رویان هه‌بووه و ئاستی ژیا‌ن و بیرکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لگا له‌وه‌په‌ری ساده‌ی دا‌بووه، که هه‌موو ئه‌و هی‌مایانه‌ش له به‌یه‌ته‌که‌دا په‌نگیاندا‌وته‌وه.

به‌یه‌ته‌که به‌هه‌ردوو زارا‌وه‌ی کرمانجی خوارو و سه‌روو، تا ئیستا ش‌ه‌ش جار وه‌ک تیکست نو‌وسرا‌وته‌وه و چاپ‌کراوه، که یه‌که‌مین هه‌ول له‌لایه‌ن گه‌پ‌ده‌یه‌کی ئه‌لمانی به‌ناوی ئۆسکارمان، له کتیب‌یک‌دا به‌ناوی (توحفه‌ی موزه‌فه‌رییه) تۆمار کراوه.

به به‌راورد‌کردنی هه‌موو تیکسته نو‌سرا‌وه‌کانی به‌یه‌ته‌که، ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وت که سه‌مه‌رای گۆرانی ئه‌و زارا‌وه‌یه‌ی که پ‌یی گ‌یردرا‌وته‌وه، ناوی هه‌ندیک له که‌سایه‌تی و شو‌ینی رو‌ودا‌وه‌کان، جیا‌وازن، به‌لام نا‌وه‌پۆکی هه‌موویان له‌یه‌که‌وه نزیکه.

به‌یه‌ته‌که تۆماریک‌ی گرنگه که ده‌توانین له‌پ‌ی‌گه‌یه‌وه زۆر بو‌اری ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و کلتوری و ئایینی کۆمه‌لگای کوردی پ‌ی بخو‌ینینه‌وه.

یه‌کی‌ک له سیمای دیاره‌کانی نا‌وه‌پۆکی به‌یه‌ته‌که، په‌نگه‌دا‌نه‌وه‌ی په‌هه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی و کلتوری قۆ‌نا‌غی فیدو‌الی ناوچه‌ی پشدره، ئه‌وه‌ی که به‌یه‌ته‌که به‌و ده‌قه‌رموه ده‌به‌ست‌یت‌ه‌وه، ئه‌و شی‌وم‌زاریه که به‌یه‌ته‌که‌ی پ‌ی هۆندرا‌وته‌وه، که هه‌مان شی‌وم‌زاری خه‌لکی ئه‌و ناوچه‌یه‌یه، وه ناوی که‌سایه‌تی‌ه‌کان هی ئه‌و ناوچه‌یه‌ن، وه شو‌ینی رو‌ودا‌وه‌کان له گوندی داو‌دییه‌ی سه‌ر به قه‌زای پشدره، که ده‌که‌وتیه‌ پۆ‌ژه‌ه‌لاتی شاری قه‌ل‌دزیه، که تا ئیستا‌ش چه‌ندین شو‌ینه‌وار و گوزارشتی تایبه‌ت به‌و به‌یه‌ته له‌و ناوچه‌یه‌دا ما‌ون و به‌چاو‌یک‌ی پ‌یرۆزمه سه‌یر ده‌کری‌ن.

سه‌مه‌رای په‌نگه‌دا‌نه‌وه‌ی چه‌ندین ر‌ی‌وشو‌ین و داب و نه‌ریتی به‌رز و دزێوی کۆمه‌لگه‌ی کوردی له‌وه‌کاته‌دا، ئاین و بیروبا‌وه‌ری ئایینی یه‌کی‌کی دی‌که‌یه له سیمای هه‌ره دیاره‌کانی ئه‌و به‌یه‌ته، به‌وه‌ی

كه جگه لهوهی كه تایبهتمهندی و تواناكانی كهسایهتی سه رهکی ناو بهیتهكه (شیخ فهرخ) له چیرۆكه قورنانهی كهانهوه و مرگیراون، له چاو هه موو بهیته كوردیه كانیتر، زۆرتین جار ناوی خواو پیغه مبهه و هیماكانی ئاینی ئیسلام تییدا رهنگیدا و تهوه.

ژێدمههكان:

به زمانی كوردی:

- ئۆسكارمان (١٩٠٥)، توحفه ی موزه قه ریبه، پێشه کی و ساخ كرده وه وهیانه سه ر پێنوسی كوردی هیمن موكریانی، چاپی دووهم (٢٠٠٦)، چاپخانه ی ئاراس، هه ولێر.
  - ئیلخانیزاده، سواره (٢٠٠٠) تا پۆ و بوومه ئیل (كۆ به رهههه)، چاپمه نه ی پانیز، تاران.
  - به حری، محمد (٢٠٠٠)، گهنجی سه ر به مۆر، دهنگای چاپ و په خشی سه ردهه، سه لیمانی.
  - حه مه توهیق، ریبوار (٢٠١٣)، شیخ فهرخ و خاتوون ئه ستی، چاپخانه ی كه مال، سه لیمانی.
  - خه زنه دار، ماره ف (٢٠١٠)، میژوی ئه ده بی كوردی، به رگی به كهه و دووهم، چاپخانه ی ئاراس، هه ولێر.
  - ره حمانی، ئه حمه ده (٢٠٠٠)، دڵپێك له دهریای به رفراوانی فۆلكلۆری كوردوستانی ئێران، گۆفاری كاروان، ژماره: ١٤٥.
  - شه ره فكه نه دی، عه به ده ره حمان (هه ژار) (٢٠١٠)، فه ره ههنگی هه نه بانه بۆرینه، چاپخانه ی سه روش، چاپی شه شهه، تاران.
  - شاره پۆخ، عه زیز (٢٠٠٢)، چیرۆك و به ییتی كوردی (كۆكرده وه وه ئاماده كرده)، چاپخانه ی وه زارمته په ره وه ره ده، هه ولێر.
  - عه به ده وللا مه سته فا، ئیدریس (٢٠١٤)، ئه ده بی میلی و فۆلكلۆری كوردی، ئه كادیمیای كوردی، هه ولێر.
  - عه ده ق، ئه سه ده (١٩٨٣)، به ییتی ئایشه گوڤ، چاپخانه ی دار افاق العربیه به غدا.
  - فه تاحی قازی، قاده (٢٠٠٧)، گهنجینه ی به ییتی كوردی، دهنگای چاپ و بڵاو كرده وه ی ئاراس، هه ولێر.
  - مه حموودزاده، ره به ره (١٩٨٦)، پێكهاته ی به ییتی كوردی، مرکز نشر و فرهنگ ادبیات كرده، اورمیه.
  - مه سته فا ره سه ق، عیزه دین (٢٠١٠)، لێكۆڵینه وه ی ئه ده بی فۆلكلۆری كوردی، چاپی سه ییهه، چاپخانه ی ئاراس، هه ولێر.
  - محمد ئه مین، زیاده (٢٠٠٨)، مامان به رازا به زر كرده، خالان خوارزا مه زن كرده (هه نه دێك به ییتی ناوچه ی پشه ره)، چاپخانه ی ئاراس، هه ولێر.
  - موكری، كامه ران (١٩٨٤)، ئه ده بی فۆلكلۆری كوردی، چاپخانه ی زانكۆی سه لاهه ده دین. هه ولێر.
  - ناناوا زاده، علی (٢٠١٧)، فه ره ههنگی ریشه ی وشه ی كوردی به رگی به كهه، چاپخانه ی (٩)، سه تۆكه وڵم.
  - مرۆخ رو حانی، ماجة ده (٢٠١٠)، فه ره ههنگی دانشه گاه كرده ستان، چاپی به كهه، توێژینه گه ی كوردناسی، سه نه.
- به زمانی فارسی:**
- سه لیمی، هاشم (1380)، نگاهی به فولكلور كرده، فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات ملی، شماره 8، ص: 145.
  - رحیمیان، محمد (1392)، سرآغاز و سیر ادبیات داستانی كرده، انتشارات رامان سخن، تهران.
  - جلالی، گلاویژ (1395)، منظومه سرائی (بیت) در فولكلور كرده، دانشگاه گیلان.
  - میكائیلی، حسین (1394)، بیت در ادب فولكلور كرده، پژوهشنامه ادبیات كرده، سال اول، شماره: 1، پاییز 1394، ص: 51 - 74.

انعكاس البعد الدينى والاجتماعي في القصة الفولكلورية (شيخ فرخ و خاتو أستى)

الملخص:

تندرج هذه الدراسة ضمن الدراسات الفولكلورية الكردي، والمقصود بالفولكلور الكردي ذلك الجزء الذي روي مشافهة جيلا بعد جيل من غير تغيير حتى وصل إلينا، وكما لا يخفى من شريف علمكم بأن قوم الكورد كباقي الأقوام الحية والفعالة، له ثروة فولكلورية غنية، التي تم عرضها بأشكال مختلفة. "البيت" تخلق جزءا مهما من الأدب الفولكلوري الكردي و واحدة من خصائصه، والبيت من حيث المضمون انعكاس للثقافة والتقاليد والمعتقدات الدينية، حيث كل منطقة لها ذخيرة أدبية كبيرة ذات خصائصه تختلف عن منطقة أخرى. وهذه الدراسة مختصة بقراءة البيت "شيخ فرخ وسيدة أستى" وهو حدث في الحب الحقيقي الذي روي على شكل بيت، وعلى وفق روايات ومحتوى القصة يظهر لنا أن موقع الحدث يكون في قرية "داودية" في منطقة بشدر. على مستويين وضعناه تحت ضوء الدراسة، الأول: من ناحية التركيز على الأسماء الأشخاص الذين لهم نصيب في تطور الأحداث، حيث نرى من هذا الجانب أن التقاليد والمعتقدات المنطقة بشدر انعكست فيه، والثاني: نعتمد على النص الذي روي به البيت في العديد من الأماكن تظهر اختلافات في المعتقدات الدينية وقصص القرآنية، وهو جزء مهم لتحديد تأريخ الحدث، الذي يعود إلى مرحلة ما بعد انتشار الإسلام في هذه المنطقة. وتظهر أهمية هذه الدراسة بأنها محاولة لإحياء وتعزيز جانب مهم من ثروتنا الوطنية الكردية، وهو "فولكلور"، ومحاولة لتقارب فولكلور الموجود في جميع مناطق المختلفة من مناطق كردستان، وعرضها في المؤتمرات الدولية وامراكز الأكاديمية.

الكلمات الدالة: أدب الفولكلور، البيت، الدين، المعتقدات الاجتماعية، شيخ فرخ، سيدة أستى

Reflection of the religious and social dimension in the folkloric story of (Sheikh Farkh and Khato Esti)

Abstract:

This paper discusses some aspects of Kurdish folklore. Folklore is what is narrated and kept from generation to generation until it has arrived at the moment we live in. In Kurdish, folklore has been covered in various genres. Ballad takes an important part in Kurdish literature which reflects the style and beliefs of a group of people in a particular area. This paper is about Sheikh Farkh and Khatun Asti's ballad, which is a realistic one. In this ballad, imagination plays a great role. It is claimed that the setting of the event is Dawdia village in Pishdar district. We discuss the event at levels: first, the characters' names and their role in the development of the events which is a complete reflection of Pishdar district. Second, the narration of the content in which some Qur'anic verses can be felt. This leads us to conclude that the time of the event was after spreading and reaching Islam to the area. The significance of the paper is enlivening and maintaining one of the genres of our nation which is ballad. Also, making a connection between ballads and various genres of our nation in an academic conference.

Keywords: folklore, ballad, religion, societal beliefs, Sheikh Farkh and Khtun Asti